

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Bc. Josefa Malého a Věry Trynklové v hlavním líčení konaném dne 16. 10. 2019

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, trvale bytem ██████████
██████████, t. č. ve vazbě ve Věznici ██████████,

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěný den v průběhu roku 2014 v ██████████ v místě svého bydliště v ulici ██████████
██████████, okres ██████████ Pardubický kraj, za účelem vlastního sexuálního
uspokojení přibližně po dobu půl minuty osahával na přirození poškozenou ██████████,
narozenou ██████████, jejíž věk znal, neboť se jedná o jeho dceru,

tedy

dítě mladší patnácti let jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil a spáchal čin na dítěti
mladším patnácti let svěřeném jeho doзору,

2)

- a) v přesně nezjištěný den počátkem ██████████ prázdnin 2017 ve skleníku v místě svého bydliště v ulici
██████████, za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje
své fyzické převahy osahával poškozenou ██████████, nar. ██████████, jejíž věk znal,
přes oblečení na prsou a hladil na zadku, poté se jí pokusil rozepnout kratásky a vsunout do nich
ruku, přičemž nerespektoval, že se nezletilá snaží jeho ruku odstrčit, a svého jednání zanechal až
poté, co nezletilá uchopila jeho ruku a silou ji odstrčila,

- b) v přesně nezjištěný den v průběhu [REDACTED] prázdnin 2017 v pokoji svého švagra v místě svého bydliště v ulici [REDACTED], za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje své fyzické převahy zalehl v posteli ležící poškozenou [REDACTED], jejíž věk znal, líbal ji, osahával na prsou, a následně ji přes její verbální nesouhlas a snahu odstrčit jeho ruku osahával na přirození a po dobu zhruba pěti minut zasouval prsty do vagíny,
- c) dále ji téhož dne nejprve cestou z místa bydliště do zaměstnání v [REDACTED], na přesně nezjištěném místě na lesní cestě ve svém osobním motorovém vozidle přes její výrazný verbální nesouhlas a snahu odstrčit ho a opět zneužívaje své fyzické převahy líbal, hladil přes oblečení na prsou a po vnitřní straně stehen, a následně téhož dne cestou ze zaměstnání domů na přesně nezjištěném místě na lesní cestě ve svém osobním motorovém vozidle, zneužívaje své fyzické převahy a odlehlosti místa, na němž se nacházeli, přesto, že plakala, odvracela hlavu a dávala najevo svůj nesouhlas, silou uchopil její ruku, dlaň přiložil na svůj penis a pohyboval jí do svého vyvrcholení,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

- 3) v přesně nezjištěné době roku 2018 v obývacím a dětském pokoji rodinného domu čp. [REDACTED] v ulici [REDACTED], za účelem vlastního sexuálního uspokojení a zneužívaje jejího nízkého věku a s tím související nedostatečné rozumové vyspělosti, díky níž jeho jednání nerozuměla, nechápala jeho význam a důsledky a nedokázala posoudit význam kladení odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku, opakovaně sledoval se svojí dcerou poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], jejíž věk znal, pornografické filmy, a nejméně v pěti případech si u toho nechal nezletilou masturbovat svůj pohlavní úd, dále ji v jednom případě po ejakulaci nechal olíznout sperma, nejméně ve dvou případech ji požádal o orální pohlavní styk, přičemž nezletilá se o něj pokusila v jednom případě, posléze mu již pouze dala pusu na penis, opakovaně ji dráždil prstem na poštváčku a hladil na přirození a v jednom případě se jí pokusil zasunout prst do pochvy, uspokojoval se třením penisu o poševní vchod a anální otvor nezletilé a tlakem na ně, a dále ji opakovaně líbal a olizoval na přirození,

tedy

- jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,
- filmové pornografické dílo zpřístupňoval dítěti,
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání činu po delší dobu,

čímž spáchal

pod bodem 1)

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,

pod bodem 2)

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku,

pod bodem 3)

- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,
- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **šesti let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se ukládá ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozené [REDAKCE], narozená [REDAKCE], bytem [REDAKCE] a [REDAKCE], narozená [REDAKCE], bytem [REDAKCE], odkazují se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Trestní řízení:

1. Dne 12. 9. 2019 byla na obžalovaného [REDAKCE] podána obžaloba jednak pro zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním pod bodem 1) obžaloby, jednak pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit jednáním uvedeným pod bodem 2) obžaloby, jednak pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, jichž se měl dopustit jednáním popsáným pod bodem 3) obžaloby.
2. Hlavní líčení soud konal ve dnech 2. 10. a 16. 10. 2019. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Skutková zjištění:

Skutek pod bodem 1):

3. **Obžalovaný** [REDAKCE] v přípravném řízení i v hlavním líčení uvedl, že si uvedeného jednání není vědom. Mohlo dojít k nedorozumění, když byl dceru [REDAKCE] v [REDAKCE] zkontrolovat nebo jí mohl pomáhat se sušením či oblékáním. Dceru kontroloval proto, aby se jí nestal úraz, či aby nenastydla. Obžalovaný dále uvedl, že si není vědom její lhavosti.
4. V hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 tr. řádu výpověď **svědkyně** [REDAKCE] přečtena. Svědkyně popsala, že po rozvodu jejích rodičů žila u své matky [REDAKCE] a svého otce – obžalovaného společně s bratrem [REDAKCE] navštěvovala v místě jeho bydliště. V době konce její [REDAKCE] třídy a začátku [REDAKCE] třídy došlo při návštěvě u obžalovaného k tomu, že v [REDAKCE] po osprchování, když si stihla na sebe vzít pouze vršek od pyžama, ji obžalovaný překvapil tím, že vstoupil dovnitř, ačkoliv do [REDAKCE], když v ní byla, už nechodíval, něco jí říkal a najednou si u ní klekl a rukou jí sáhl na přirození, s rukou pohnul, trvalo to asi půl minuty. Nechápala, proč to udělal, odstrčila jej, aby pochopil, že s tím nesouhlasí. Obžalovaný jí řekl, že si to má nechat pro sebe a nikomu to neříkat, a odešel. Po této události měla z otce divný pocit, když jí objímal, vadilo jí, když se k ní přibližoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

5. **Svědkyňe** [REDAKCE] popsala soužití s obžalovaným, jejich manželství trvalo od roku 1999 do roku 2010, narodily se jim dvě děti – v roce [REDAKCE] syn [REDAKCE] a v roce [REDAKCE] dcera [REDAKCE]. Děti jezdily o víkendech či prázdninách otce navštěvovat. Když dceři v [REDAKCE] 2019 oznámila, že je ve vězení a že dvěma dívkám udělal velmi špatnou věc, dcera jí spontánně sdělila, že jí jednou otec v místě svého bydliště v [REDAKCE] sahal mezi nohy a poté jí řekl, aby o tom nikomu neříkala. Dále jí dcera řekla, že jí bylo nepříjemné, když se k ní otec přibližoval, snažil obejmout. Když jí to dcera vypověděla, rozplakala se, že se bála o tom mluvit, když jí otec řekl, že má mlčet. Svědkyně dceři věřila, nikdy jí v ničem zásadním nelhala. Žádné zásadní změny, která by mohla souviset s touto věcí, si u dcery nevšimla. Obdobně vypověděla **svědkyně** [REDAKCE], babička [REDAKCE].
6. Podle znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výsledku **znalce** [REDAKCE], je mentální kapacita [REDAKCE] v pásmu vysokého nadprůměru, je spíše submisivní, introvertní. Je schopna si zapamatovat proběhlý děj a později jej věrně reprodukovat. Nebyly zjištěny žádné sklony ke lhavosti, konfabulacím a ani k záměrnému a účelovému zkreslování zažitého. Rovněž nebyly zjištěny žádné tendence k revanši, pomstě či jinému předání informací, které by kohokoli poškodily. Výpověď [REDAKCE] lze z psychologického hlediska vnímat jako reprodukci skutečně prožitého a zapamatovaného. Vztah k otci je u [REDAKCE] v zásadě po celou dobu od rozvodu pozitivní a nezměnil se zásadně ani v současnosti. Její psychika je stabilní, celkový osobnostní vývoj se jeví jako perspektivní a pozitivní, jednání obžalovaného na její psychice nezanechalo žádné stopy.
7. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a výsledku **znalce** [REDAKCE] vyplynulo, že u obžalovaného byla s jistotou vyloučena duševní choroba, zjištěna byla sexuální deviace – heterosexuální pedofilie.
8. Podle znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výsledku **znalkyně** [REDAKCE] má obžalovaný zvýšené sklony k intenzivnímu pudovému (sexuálnímu) napětí, které je základem k nezdrženlivému, egoistickému, bezohlednému jednání. U obžalovaného dominuje egocentrismus, prosazování vlastních zájmů na úkor druhých (bez empatie, ohleduplnosti a lítosti).
9. **Protokolem o ohledání místa činu** včetně fotodokumentace byly prokázány místní okolnosti činu vztahující se ke skutku pod bodem 1).
10. Obžalovaný se hájí tím, že si není svého jednání vědom a že se mohlo jednat o nedorozumění.
11. Nelze jednoznačně vyloučit, že si obžalovaný s ohledem na časový odstup několika let na uvedené jednání nepamatuje, zvláště s přihlédnutím k pozdějším a intenzivnějším sexuálním aktivitám vůči [REDAKCE] a zejména [REDAKCE], jak je v podrobnostech popsáno níže. Přesto lze mít skutkový děj popsany ve výroku za spolehlivě zjištěný na základě dalších provedených důkazů. Obžalovaného usvědčuje přímý důkaz – výpověď [REDAKCE], která popsala, kdy, co a jak se stalo. Její výpověď soud považuje za věrohodnou, neboť nebyly zjištěny žádné důvody vedoucí k opačnému závěru a o pravdomluvnosti a schopnosti věrně popsat prožitý děj svědčí jak výpověď její matky [REDAKCE], tak závěr znaleckého zkoumání znalce [REDAKCE].
12. Obhajobu obžalovaného, že se jednalo o sušení či nedorozumění, má soud za vyvrácenou z několika důvodů. Obžalovaný v době, kdy došlo k popsanému jednání, podle výpovědi poškozené již do koupelny nevstupoval a už vůbec jí nepomáhal se sušením způsobem, že by jí ruku držel na přirození (navíc nikoliv okamžik, ale po relativně dlouhou dobu půl minuty). Pokud by se chtěl obžalovaný přesvědčit, zdali je dcera v pořádku, mohl se jednoduše zeptat a nikoliv vstupovat do [REDAKCE]. Za zásadní soud považuje zjištění, že poté, co s jednáním obžalovaného poškozená projevila nesouhlas a odstrčila jej, řekl jí, že o tom nemá nikomu říkat. To svědčí pro závěr, že obžalovaný si musel být vědom toho, že učinil něco nesprávného, nepatřičného, a proto

dceru zavázal mlčením. Pokud by skutečně šlo o pouhé sušení (jiný důvod sahat dceři do rozkroku obžalovaný neměl), pak by obžalovaný neměl důvod dceru mlčením zavazovat. V této souvislosti lze poukázat i na obdobnou výpověď [REDAKCE] ke skutku pod bodem 3), které obžalovaný sdělil, že o tom nesmí nikomu říct a že to je tajemství. Tyto důkazy ve světle znaleckého zkoumání sexuální orientace obžalovaného (heterosexuální pedofilie), vedou soud k závěru, že skutkový děj popsany ve výroku pod bodem 1) lze mít za spolehlivě zjištěný.

13. Oproti obžalobě soud popis skutkového děje upřesnil z časového hlediska, když lze mít za to, že k popsané události vzhledem k výpovědi poškozené muselo dojít v průběhu roku 2014, ve kterém skončila [REDAKCE] třídu a zahájila [REDAKCE] třídu.

Skutek pod bodem 2):

14. Obžalovaný v přípravném řízení nejprve (6. 3. 2019) vypověděl, že při první návštěvě [REDAKCE] [REDAKCE] během [REDAKCE] prázdnin 2017 k ničemu nedošlo, skleník ji ukazoval, líbil se jí. Při druhé návštěvě [REDAKCE] prázdnin obžalovaný [REDAKCE] objal, říkal jí, že se mu líbí, poplácal ji, pohladil po zadku a dali si „takovou pusu“. Sex s [REDAKCE] neměl, blíže se odmítl vyjádřit. Při další výpovědi (téhož dne) obžalovaný připustil, že při první návštěvě ve [REDAKCE] [REDAKCE] objal a pohladil po zadku, není si vědom toho, že by ji sahal do rozkroku či hladil na holém těle. Při další návštěvě ji s sebou vzal do svého zaměstnání do [REDAKCE]. Není si vědom, že by si při buzení k ní lehl do postele. Při cestě do [REDAKCE] k ničemu nedošlo a k tomu, co se stalo při zpáteční cestě, se odmítl vyjádřit. Po návratu jeli na pout' do [REDAKCE]. Obžalovaný rovněž připustil, že později s [REDAKCE] na Facebooku flirtoval, požadoval po ní fotografie, na kterých by byla nahá, poslala mu je. Jejich vzájemnou komunikaci odhalil při kontrole facebookového profilu její otec. V hlavním líčení obžalovaný uvedl, že ve [REDAKCE] poškozenou objímal až při její druhé návštěvě. Obžalovaný zcela popřel jednání uvedené pod bodem 2b), do postele k ní nelehal, pouze ji vzbudil a šel do [REDAKCE] a udělat snídani. Při cestě do [REDAKCE] k ničemu nedošlo. Při zpáteční cestě zastavil u lesa, začal ji objímat a osahávat a řekl jí, zdali mu nechce poděkovat za notebook, který se mu pro ni podařilo sehnat. Sundal si kalhoty, říkala, že s ním styk nechce, ale souhlasila s masturbací. Vzal její ruku, dal ji na svůj penis, nepoužil žádné násilí. Svědkyně neplakala, jen se upejpala. Kdyby se ho bála, tak by mu těžko později psala na Facebooku. Poslední noc před jejím odjezdem nemohl spát, věděl, že poškozená ponocuje, šel se napít a zavolaal na ni, jestli spí a zda se nechce povídat. Neozvala se, proto šel do koupelny masturbovat. Později mu na Facebook poslala k jeho žádosti několik nahých fotek, které však smazal.
15. Obžalovaný nemá vysvětlení pro to, co si poškozená vymyslela. Mohla mít nějaký sen, nebo zážitek, který se jí s tím prolíná.
16. V hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 tr. řádu výpověď **svědkyně** [REDAKCE] přečtena. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným se znala přes svého otce, který se s ním seznámil přes počítačové hry. Při několikadenní návštěvě u [REDAKCE] na počátku [REDAKCE] prázdnin 2017 došlo k tomu, že obžalovaný ji vyzval, aby s ním šla do [REDAKCE] kde ji nečekaně začal objímat, hladil ji na zadku, poté ji rukou začal sjíždět po břiše. Svědkyni začalo vadit, když se jí snažil rozepnout kraťasy a rukou se snažil dostat pod kalhotky. Jeho ruku silou odtáhla, obžalovaný ve své aktivitě přestal. Při uvedené návštěvě se ji obžalovaný snažil nahou vyfotit v [REDAKCE], poslala ho pryč. Během [REDAKCE] prázdnin 2017 byla u něj opět na návštěvě, již při cestě z [REDAKCE], odkud je vezl autem, ji při jedné přestávce opět objímal a hladil na zadku. Při této návštěvě opět došlo ve [REDAKCE] k podobné situaci, ale svědkyně obžalovanému řekla, že jestli ji bude obtěžovat, že odejde. V průběhu návštěvy jí nabídl, že ji vezme k němu do práce do [REDAKCE] kde pracoval jako [REDAKCE], svědkyně měla zájem. Ráno před odjezdem došlo k jednání popsanému pod bodem 2b). Svědkyně popsala, že byla rozespálá, nebránila se, pouze se ohradila, když jí strkal prsty do vagíny. Neříkala to příliš nahlas, neboť nechtěla vzbudit jeho manželku a děti. Přesto s ním do [REDAKCE] jela, nepřišlo jí to tak závažné a ani se obdobného jednání nebála. V průběhu cesty a při

zpáteční cestě došlo k jednání popsanému pod bodem 2c). Svědkyně se nebránila, obžalovaný měl větší sílu. Říkala mu, že to již přehnal. S obžalovaným si psala na Facebooku, asi týden po poslední události jí žádal o akty, poslala mu pouze fotografie ve spodním prádle. Později mu sama přestala psát. Výpovědi svědkyně odpovídá i jejich vzájemná facebooková komunikace, v níž ji obžalovaný žádá o nahé fotografie, posílá jí „velký pomazlení a vylízáni“.

17. **Svědék** [REDAKCE], otec [REDAKCE], potvrdil, že dcera [REDAKCE] byla opakovaně u [REDAKCE] na návštěvě. O sexuálním jednání obžalovaného vůči jeho dceři se dozvěděl až v roce 2019 od jeho manželky [REDAKCE]. Předtím řešil pouze na [REDAKCE] 2018 facebookovou komunikaci dcery s obžalovaným. Dcera jej měla uloženého jako „[REDAKCE]“, což svědek zjistil, když se díval do jejího profilu poté, co se neodhlásila. Obžalovaný s ní vedl nepatřičnou komunikaci, kterou svědek předložil, za což se svědkovi omluvil.
18. **Svědkyně** [REDAKCE], manželka obžalovaného, uvedla, že si nevšimla žádné změny v chování [REDAKCE] v době její návštěvy u nich doma. Pouze poslední večer jejich návštěvy obžalovaný vedle svědkyně během noci masturboval, poté vstal, šel k pokoji, kde spala [REDAKCE] a ptal se jí, jestli spí, poté odešel do [REDAKCE], druhý den svědkyni řekl, že tam masturboval.
19. Podle znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a výsledku **znalce** [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], je mentální kapacita [REDAKCE] [REDAKCE] v pásmu vysokého nadprůměru. Je schopna si zapamatovat proběhlý děj a později jej věrně reprodukovat. Nebyly zjištěny žádné sklony ke lhavosti, konfabulacím, její výpověď lze z psychologického hlediska vnímat jako reprodukci skutečně prožitého. Zpočátku měla k obžalovanému kamarádský vztah, jeho chování ji vyděsilo, neměla dosud s podobnými situacemi zkušenost. V současné době se její vztah k obžalovanému mění spíše k zániku, neobsahuje prvky revanše či výrazněji negativních postojů. Chování obžalovaného na ni nemělo výraznější a dlouhodobější negativní vliv, není pravděpodobné, že by to ovlivnilo její další vývoj. Její reakce na chování obžalovaného, které uvedla ve svých výpovědích lze považovat za typické reakce překvapení, šoku, údivu nad situací, se kterou nepočítala, a odpovídají normě bránících se a odmítajících dívek.
20. **Protokolem o ohledání místa činu** včetně fotodokumentace byly prokázány místní okolnosti činu vztahující se ke skutkům pod body 2a) a 2b).
21. Obhajoba obžalovaného není v průběhu trestního stíhání konzistentní. Nejprve své jednání vůči poškozené bagatelizoval, resp. popíral, později k bodu 2c) odmítl uvést bližší informace. V hlavním líčení popsal zpáteční cestu z [REDAKCE] popsanou pod bodem 2c), avšak s tím, že žádné násilí nepoužil, poškozená jeho masturbaci provedla dobrovolně.
22. Poškozená obžalovaného zjevně sexuálně přitahovala – to bylo důvodem, což sám obžalovaný připustil, že ji ve [REDAKCE] objímal a osahával (bod 2a), což koresponduje s výpovědí poškozené a v této části nemá soud o skutkovém ději pochyb. Pro poškozenou (na rozdíl od obžalovaného) se jednalo o ojedinělý prožitek, soud proto při časovém určení první sexuální aktivity vůči poškozené vyšel z její výpovědi, že se tak stalo počátkem [REDAKCE] prázdnin 2017.
23. Svědkyně [REDAKCE] k jednání pod bodem 2b) podrobně popsala, co se stalo ráno před odjezdem do [REDAKCE]. Soud její výpověď považuje za věrohodnou a odpovídající prožitému ději, což koresponduje se závěry znaleckého zkoumání poškozené.
24. Nelze však v této souvislosti přehlédnout, že sama poškozená uvedla, že u obžalovaného mohl vzniknout dojem, že se jí jeho jednání líbí, neboť se mu vždy zjevně či hned nebránila. V této části však lze mít pochybnost o věrohodnosti její výpovědi (že mylný dojem obžalovaného, že se jí jeho jednání líbí, mohl vzniknout výhradně z toho, že se nebránila, ačkoliv s ním nesouhlasila), která může být motivována snahou zakrýt záměrnou dílčí toleranci vůči jednání obžalovaného. K těmto pochybám vede soud zjištění, že podle poškozené se vůči osahávání přes oblečení ve [REDAKCE] nejen nebránila, ale nevadilo jí. Bránit se neměla ani ráno před odjezdem do [REDAKCE].

dokud jí obžalovaný nezačal osahávat intenzivněji. Soud neuvěřil tomu, že na jedné straně by jednání obžalovaného poškozené silně vadilo (podle znalce až šok), na druhou stranu s ním vzápětí sama odjela autem do [REDAKCE] a zpět, ačkoliv, vzhledem k rannímu zážitku, jí muselo být zřejmé, že se něco podobného může opakovat. V této souvislosti nelze přehlédnout, že i po popsání zkušenostech svědkyně vstřícně komunikovala s obžalovaným, jehož profil měla uložený jako [REDAKCE], a posílala mu dokonce své intimní fotografie (podle svědkyně ve spodním prádle, podle obžalovaného odhalená), které se však nezachovaly, neboť byly smazány.

25. Přes uvedené pochybnosti o míře tolerance poškozené ve vztahu k sexuálně motivovanému jednání obžalovaného soud považuje jednání popsané bodem 2b) za jednání, u něhož není důvod předpokládat, že by si jej poškozená vymyslela. Pokud by poškozená byla motivovaná snahou zakrýt dílčí míru svého neodmítnutí obžalovaného, pak by tomu svědčilo spíše přehánění, zveličování reálných prožitků, než vytvoření fiktivního prožitku, u něhož ani není zřejmé, jaký by z takto vytvořené iluze poškozená měla prospěch.
26. Zatímco jednání uvedené pod bodem 2c) poškozená popsala podrobně a logicky, obžalovaný v této části svoji výpověď postupně upravoval. V hlavním líčení poprvé připustil masturbaci, k níž došlo jako poděkování za notebook, který ji sehnal. Nelze přehlédnout, že se obžalovaný o notebooku dříve nezmínil a přesto jej v hlavním líčení označil za hlavní důvod sexuální svolnosti poškozené. K tomu je třeba pro úplnost dodat, že poškozená od obžalovaného zmíněný notebook nikdy fakticky nedostala.
27. Soud neuvěřil, že míra tolerance poškozené vůči jednání obžalovaného zahrnovala i popsány pohlavní styk a ve shodě se závěry znaleckého zkoumání za věrohodnou považuje její výpověď o své neochotě podrobit se přání obžalovaného, kterému však vyhověla s ohledem na místo, kam ji odvezl, uzavřený prostor vozidla a jeho fyzickou převahu. Obžalovaný byl vůči [REDAKCE] zjevně pod vlivem silné erotické touhy, která se průběžně manifestovala právě v sexuálně motivovaném jednání vůči poškozené, případně v onanii (viz výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] Projevený nesouhlas poškozené (podle obžalovaného upejpání) nebyl vždy pro obžalovaného dostatečnou zábranou v jeho jednání, a proto opakovaně upřednostnil uspokojení své touhy před respektem ke svobodnému rozhodnutí poškozené, čemuž odpovídá závěr znaleckého zkoumání obžalovaného (bod 8.). Skutková zjištění uvedená ve výroku pod bodem 2c) tak má soud za spolehlivě prokázaná.

Skutek pod bodem 3):

28. Jednání vůči poškozené [REDAKCE] **obžalovaný** v plném rozsahu doznal.
29. V hlavním líčení byla podle § 211 odst. 1 tr. řádu výpověď **svědkyně** [REDAKCE] přečtena. Svědkyně podle svých mentálních dispozic odpovídajících jejímu věku podrobně popsala, co, kdy a kde se stalo, jak je uvedeno v popisu skutku pod bodem 2c). Svědkyně nad rámec popisu skutku ve své výpovědi uvedla, že obžalovaný jí roztahoval nohy a olizoval přirození, aby se jí „tam vešel pind'our“, kterého jí do vagíny zasouval. Obžalovaný jí sdělil, že o tom nesmí říct ve školce nebo někomu jinému a že to je tajemství.
30. **Svědkyně** [REDAKCE] vypověděla, že poprvé se na [REDAKCE] 2018 od dcery [REDAKCE] dozvěděla, že ji obžalovaný „pindíkoval“, o několik dní později, že obžalovaný po ní chtěl, aby pila „šťávičku“, z čehož podle své zkušenosti svědkyně pojala podezření, že se jednalo o sperma obžalovaného. Obžalovaný se jí ohledně dcery [REDAKCE] později přiznal, že si „půjčil její ručičku“, svědkyně pochopila, o co se jednalo. Svědkyně váhala, zdali má věc oznámit na policii, což nakonec učinila v [REDAKCE] 2019.
31. Problémy [REDAKCE] s obžalovaným potvrdily v podaném vysvětlení [REDAKCE], terapeutka, [REDAKCE], psycholožka, [REDAKCE], která se jako svědkyně rovněž účastnila kurzu feng shui, a [REDAKCE], kamarádka svědkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

32. **Protokolem o ohledání místa činu** včetně fotodokumentace byly prokázány místní okolnosti činu vztahující se ke skutku pod bodem 3).
33. **Z lékařské zprávy** dětské gynekologie vyplývá, že u poškozené nebylo zjištěno žádné poranění hymenu či okolí konečníku.
34. Z dalších důkazů – výpovědi svědkyně [REDAKCE], mladší dcery obžalovaného, [REDAKCE], tchána obžalovaného, podaných vysvětlení [REDAKCE], [REDAKCE] školky, [REDAKCE], [REDAKCE] mateřské školky, [REDAKCE], sestry obžalovaného, a [REDAKCE], známé [REDAKCE], a zajištěného stolního počítače – nebyly zjištěny relevantní skutečnosti.
35. S doznáním obžalovaného k tomuto skutku koresponduje přímý důkaz – výpověď svědkyně [REDAKCE], která se o jednání obžalovaného později svěřila matce [REDAKCE], jež o tom později rovněž hovořila s dalšími osobami, které její podezření potvrdily. Rovněž znalecky zjištěná sexuální deviace – pedofilie a též egocentričnost, nezdrženlivost obžalovaného zcela odpovídají popsanému skutkovému ději.
36. Četnost a způsob sexuálních aktivit obžalovaného vůči jeho dceři má soud za prokázané především z doznání obžalovaného. Poškozená [REDAKCE] sice uvedla, že jí obžalovaný zasouval svůj penis do její vagíny, avšak s ohledem na fyzické dispozice obžalovaného i poškozené má soud za to, že nepříjemné pocity až bolestivost pro poškozenou, reálně mohly vyplývat z tření penisu o anální otvor a poševní vchod, aniž by došlo ke spojení pohlavních orgánů. Soud tak má zjištění popsaná ve výroku pod bodem 3), které oproti obžalobě omezil na zjištění vztahující se bezprostředně k podstatě jednání obžalovaného, za prokázaná bez důvodných pochybností.

Právní kvalifikace:

37. Duševní poruchou se ve smyslu § 123 tr. zákoníku rozumí také sexuální odchylka. Z dokazování – znaleckého zkoumání – vyplynulo, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zachovány, ovládací schopnosti byly v důsledku sexuální deviace – heterosexuální pedofilie sníženy měrou podstatnou. U obžalovaného se tak jednalo o zmenšenou přičetnost podle § 27 tr. zákoníku. Okolnost, že obžalovaný byl ve stavu zmenšené přičetnosti, nevylučuje jeho trestní odpovědnost.
38. V době jednání obžalovaného popsaného pod bodem 1) bylo poškozené [REDAKCE] let, přičemž se jednalo o jeho dceru, kterou měl svěřenou do dozoru vyplývajícího z jeho rodičovských povinností. Pod pojmem „jiným způsobem pohlavně zneužije“ je třeba rozumět pohlavní zneužití v jiné formě než souloží, a to v podobě takových zásahů, jako je např. ohmatávání pohlavních orgánů. Tento jiný způsob pohlavního zneužití přitom nemusí spočívat v natolik intenzivním zásahu do pohlavní sféry poškozené, jakým je vykonání soulože (viz např. TR NS 57/2009-T 1203). Obžalovaný o všech znacích skutkové podstaty nejen věděl, ale chtěl je naplnit, trestné činnosti se tak dopustil v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit zájem chráněný tímto zákonem).
39. Soud proto ve výroku popsané jednání pod bodem 1) vůči [REDAKCE] kvalifikoval jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný dítě mladší patnácti let jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору.
40. V době jednání obžalovaného popsaného pod bodem 2) bylo poškozené [REDAKCE] let, byla proto ve smyslu § 126 tr. zákoníku stále dítětem, jímž se rozumí osoba mladší osmnácti let. Pohlavním stykem se rozumí jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Donucením jiného k pohlavnímu styku se rozumí překonání odporu nebo podlehnutí poškozené při seznání beznadějnosti kladení odporu. Srovnatelný způsob se souloží spočívá

v tom, že se simulovaným mechanismem navozuje situace stejná, jako když do vagíny ženy pronikne penis, přičemž s ohledem na vnikání prstů obžalovaného do pochvy poškozené (bod 2b) a masturbaci (bod 2c), lze dovodit dostatečnou srovnatelnost provedení i účinku, jako je tomu u soulože (obdobně viz TR NS 35/2007-T 990). Obžalovaný rovněž u tohoto skutku věděl o všech znacích skutkové podstaty, chtěl je naplnit, trestné činnosti se tak dopustil v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

41. S ohledem na výše uvedené soud kvalifikoval jednání obžalovaného pod bodem 2) jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti.
42. Obžalovaný jednáním uvedeným pod bodem 3) zneužil své otcovské autority a nízkého věku své dcery [REDAKCE] ([REDAKCE] let), která vzhledem ke své nedostatečné rozumové vyspělosti nechápala chování obžalovaného a bránila se pouze tehdy, pokud to pro ni bylo nepříjemné či bolestivé. Obžalovaný u poškozené využil její bezbrannosti, již se rozumí situace, kdy poškozená nechápala význam jednání obžalovaného, neboť neměla dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byla schopna posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku (viz např. R 17/1982, s. 123). Jedná se o specifickou psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť nechápe, co se po ní požaduje, či co je smyslem jednání pachatele. Srovnatelný způsob se souloží spočívá u tohoto skutku v tom, že obžalovaný nechal poškozenou provádět felaci svého pohlavního údu a do její vagíny, resp. análního otvoru vsunoval své prsty.
43. Obžalovaný poškozené opakovaně zpřístupnil pornografické filmy, které původně sledoval za účelem svého sexuálního uspokojení.
44. Obžalovaný výše popsaným způsobem nejednal výjimečně, ale opakovaně a po delší dobu. Obžalovaný si byl vědom negativního vlivu, který jeho jednání na dceru může mít, a muselo mu být zřejmé, že tím její zdravý vývoj ohrozí. Obžalovaný tedy jednal ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku (věděl, že svým jednáním může způsobit ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn). Obžalovaný své [REDAKCE] dceři prezentoval sexuální aktivity jako přiměřené jejímu věku, poškozená tak předčasnou sexualizací dostala zkušenost karikované podoby sexuálního života. Jednáním obžalovaného byla citelně narušena jejich fyzická nedotknutelnost, sebeúcta a intimita. V důsledku jednání obžalovaného, navíc z pozice otce majícího vůči poškozené rodičovskou odpovědnost, došlo k ohrožení budoucího zdravého mravního vývoje poškozené, což se může projevit zejména v nepatřičném, zkresleném pojetí sexuality v jejím životě.
45. Soud proto jednání obžalovaného pod bodem 3) kvalifikoval jako jednočinný souběh tří trestných činů – zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let, přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť filmové pornografické dílo zpřístupňoval dítěti, a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), d), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, když úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, závažným způsobem porušil důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páčání činu po delší dobu.

Trest:

46. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

47. Z rejstříků trestů a evidence přestupků nebyly k obžalovanému zjištěny žádné negativní poznatky.
48. Zaměstnavatel obžalovaného [REDAKCE] záchranný sbor Pardubického kraje jej hodnotí kladně, jedná se o bezproblémového, přátelského pracovníka.
49. Ze znaleckého zkoumání obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný má vysoké sebevědomí, pocit osobní významnosti, je egocentrický. Jeho vyšší city jsou nezralé, prosazuje vlastní zájem na úkor druhých, převládá u něj sebelítost, ochota přijmout dospělou odpovědnost je u něj nižší. Obžalovaný nevykazuje disociační rysy, jeho selhání souvisí se sexuální pedofilií. V navrženém ochranném léčení – sexuologickém v ústavní formě – by dlouhodobou a intenzivní psychoterapií a edukací mohlo dojít k postupnému kritickému sebenáhledu a získání dovedností ohledně zvládání a transformace sexuálně pudové chování. Resocializace obžalovaného je možná a při dobré motivaci k sexuologické léčbě příznivá.
50. Při ukládání trestu soud ve smyslu § 40 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k tomu, že obžalovaný spáchal trestné činy ve stavu zmenšené přičetnosti. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že ačkoliv se obžalovaný trestné činnosti dopouštěl po delší dobu a musel si být vědom patologičnosti svého jednání, neučinil žádné účinné kroky (např. návštěva odborného lékaře) k tomu, aby jeho trestná činnost ustala, ale řešení svého problému pouze odkládal.
51. Za polehčující okolnost soud podle § 41 písm. l) tr. zákoníku hodnotí jeho doznání, zejména ve vztahu k nejzávažnější trestné činnosti vůči dceři [REDAKCE]. Soud rovněž přihlédl k vyjádřené lítosti a předchozímu řádnému životu podle § 41 písm. n), o) tr. zákoníku.
52. Přítěžujícími okolnostmi, které nejsou obsaženy ve skutkové podstatě trestných činů, je spáchání trestné činnosti proti osobám blízkým podle § 42 písm. h) tr. zákoníku a spáchání více trestných činů podle § 42 písm. n) tr. zákoníku.
53. Soud vzal do úvahy i skutečnost, že jednání vůči poškozené [REDAKCE] se stalo před pěti lety, bylo pouze jednorázové a z hlediska možné škály způsobů pohlavního zneužití nepřilíš intenzivní. U jednání vůči poškozené [REDAKCE] soud zohlednil její věk (patnáct let) a míru tolerance poškozené vůči jednání obžalovaného, jak je blíže rozvedeno v bodě 24.
54. Trest byl podle § 43 oddst. 1 tr. zákoníku (za více trestných činů) ukládán jako úhrnný podle nejprísrnějšího ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí pět až dvanáct let.
55. Vzhledem k tomu, že obžalovaný bude ve výkonu trestu poprvé a navíc absolvuje sexuologické ochranné léčení, lze předpokládat, že se z této zkušenosti poučí a další trestné činnosti se již dopouštět nebude. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem popsaným výše soud proto uložil úhrnný trest odnětí svobody vyměřený na 1/7 trestní sazby, tedy v odpovídající délce šesti let.
56. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku soud obžalovaného zařadil pro výkon trestu do věznice s ostrahou, když u obžalovaného neshledal podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Ochranné léčení

57. S ohledem na to, že pobyt obžalovaného na svobodě je nebezpečný a hrozí nebezpečí opakování trestné činnosti, již se dopustil ve stavu vyvolaném duševní poruchou (§ 123 tr. zákoníku), soud ve shodě se závěry znaleckého zkoumání obžalovanému uložil ochranné léčení sexuologické. S ohledem na nezbytnost intenzivní edukace a psychoterapie, které při spolupracujícím přístupu obžalovaného mohou korigovat nebezpečnost jeho pobytu na svobodě z hlediska rizika opakování trestné činnosti, soud obžalovanému uložil ve smyslu § 99 odst. 4 tr. zákoníku ochranné léčení ve formě ústavní.

Nemajetková újma

58. Poškozená [REDAKCE] se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč. Poškozená [REDAKCE] se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč.
59. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a § 82 občanského zákoníku (zák. č. 89/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
60. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.
61. Soud se proto zabýval tím, zda poškozené utrpěly nemajetkovou újmu, která vznikla v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejedná o postačující jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už mají poškozené nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014).
62. V daném případě nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozených. Obě poškozené byly v době páchaní dětského věku ([REDAKCE] let, [REDAKCE] let), pachatelem sexuálního zneužívání byl obžalovaný, který pro ně byl otcovskou autoritou.
63. Ze znaleckého zkoumání poškozené [REDAKCE] (viz bod 6.) plyne, že jednání obžalovaného na její psychice nezanechalo žádné stopy, poškozená je psychicky stabilní a její osobnostní vývoj se jeví jako velmi perspektivní a pozitivní. Ze zpráv Pedagogicko-psychologické poradny [REDAKCE] nebyly u poškozené zjištěny žádné negativní informace o následcích, které by se u ní projevovaly v souvislosti s trestnou činností obžalovaného. Jak je popsáno ve výroku o vině pod bodem 1), k trestné činnosti došlo jednorázově, před pěti lety a pouze osaháváním nahého přirození poškozené po dobu asi půl minuty. Poškozené bylo jednání obžalovaného nepříjemné, proto jej odstrčila, načež s osaháváním ustal, čímž jeho trestná činnost skončila. Míra zásahu do intimity poškozené tedy nebyla nikterak vysoká. S ohledem na výše uvedené rozhodné okolnosti soud dospěl k závěru, že v daném případě postačuje pro poškozenou specifické (morální) zadostiučinění, kterým je samotné odsouzení obžalovaného, z něhož jednoznačně plyne, že viníkem byl obžalovaný a poškozená jeho obětí. Soud proto k přiznání nároku na nemajetkovou újmu neshledal dostatečný důvod, a proto poškozenou s jejím nárokem odkázal v souladu s § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
64. U poškozené [REDAKCE] byla situace odlišná, neboť vůči ní se trestné činnosti obžalovaný dopouštěl dlouhodoběji a intenzivněji.
65. Ze zpráv Mateřské školky v [REDAKCE] a Pedagogicko-psychologické poradny [REDAKCE] nebyly u poškozené zjištěny žádné negativní informace o následcích, které by se u ní projevovaly v souvislosti s trestnou činností obžalovaného. Z psychologického vyšetření klinické psycholožky [REDAKCE] vyplývá, že poškozená je psychicky stabilizovaná, traumatické události jsou uloženy, potřebuje klid a adaptaci na další život. Poškozená má k obžalovanému

zachovalý vztah. Přesto, že sdělila, že obžalovaný s nimi nebydlí, protože dělal to, co neměl, stýská se jí po něm, píše mu dopisy. Důvod k psychotherapeutické práci aktuálně není dán.

66. Poškozená si přeje obnovit vztah s obžalovaným coby jejím biologickým otcem, kterého má nadále ráda, což potvrdila ve své výpovědi i její matka [REDAKCE]. Obžalovaný byl nejen [REDAKCE] hodnocen jako vcelku starostlivý a pozorný otec. Sám věrohodně deklaroval zájem také materiálně odčinit dceři [REDAKCE] své špatné jednání. Obžalovaný je v současné době nemajetný. S ohledem na absenci zjištění konkrétního negativního následku jednání obžalovaného na poškozenou se soudu jeví jako dostatečná (morální) satisfakce vyjádřená lítostí obžalovaného a jeho odsouzením, když lze přehlédnout k předpokladu, že do budoucna bude obžalovaný povinen nejen přispívat na výživu poškozené, ale sám po výkonu trestu a ochranného léčení se hodlá o poškozenou starat a materiálně ji podporovat.
67. Ze žádného důkazu nevyplývá, že by v důsledku jednání obžalovaného poškozená utrpěla konkrétní, zjevnou újmu. Tento závěr však nepredikuje budoucí bezproblémový vývoj poškozené, neboť důsledek zkušenosti s patologickou sexualitou, kterou získala v souvislosti s trestnou činností obžalovaného, se může projevit později během sexuálního dozrávání v širším slova smyslu. Z uvedeného důvodu soud dospěl k závěru, že pokud by soud shledal podmínky pro přiznání relativní satisfakce (viz předchozí bod), její výši by bylo nezbytné opřít o výsledky podrobného znaleckého zkoumání charakteru a rozsahu případné újmy poškozené. Takové zkoumání by však zjevně ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu vazební stíhání obžalovaného výrazně protáhlo. Soud proto poškozenou [REDAKCE] odkázal s jejím nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 16. října 2019

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu